

Όταν ο Φραγκεστάιν ήλθε αντιμέτωπος με το τέρας που είχε δημιουργήσει από κομμάτια πτωμάτων διαπίστωσε ότι ήταν φρικιαστικό και θέλησε αμέσως να το καταστρέψει. Εκείνο όμως του ξέφυγε και ξεκίνησε την ανεξάρτητη περιπλάνηση του.

Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, Γαλλίας συμπεριλαμβανομένης, παρόλο που κάθε φορά χάνουν τον έλεγχο των τεράτων που δημιουργούν, συνεχίζουν ακατάπαυστα να το πράττουν.

Ας θυμηθούμε την ενίσχυση των Ταλιμπάν για την ανατροπή των φιλοσοβιετικών στο Αφγανιστάν, την ενίσχυση αντικαθεστωτικών ορδών κατά του Καντάφι στην Λιβύη, τον ίδιο το Σαντάμ, την ενίσχυση των φασιστών στην Ουκρανία και τον εξοπλισμό μαζί με Τουρκία, το Κατάρ και τη Σαουδική Αραβία των τζιχαντιστών κατά του Ασάντ και των Κούρδων.

Αυτές λοιπόν είναι οι δυνάμεις οι οποίες τοποθετώντας πάνω απ' όλα τα συμφέροντα των μονοπωλίων που εκπροσωπούν, έπλασαν το τέρας του ISIS και γενικότερα του μουσουλμανικού φονταμενταλισμού.

Πιο ειδικά ο γαλλικός ιμπεριαλισμός είναι από πολλές σκοπιές ο ηθικός αυτουργός του θρησκευτικού φονταμενταλισμού (που ας μην ξεχνάμε ότι έκφραση του ήταν και η χριστιανική Ιερά Εξέταση και οι σταυροφορίες), όχι μόνο λόγω των εγκλημάτων που διέπραξε κυρίως στην Αλγερία και τις δεκάδες πιο πρόσφατες στρατιωτικές επεμβάσεις του, αλλά ακόμη λόγω της περιθωριοποίησης των μουσουλμάνων στην ίδια την Γαλλία.

Εκείνοι όμως που γαλουχούν τους ανθρώπους με τη βία, δεν έχουν κανένα δικαίωμα να διαμαρτύρονται όταν αυτή στρέφεται εναντίον τους, όπως παρατηρούσε ο Σαιν Ζυστ απευθυνόμενος την περίοδο της γαλλικής επανάστασης στους αριστοκράτες που διαμαρτύρονταν για την λαϊκή τρομοκρατία, και την εφαρμογή του «aux armes citoyens», (στα όπλα πολίτες) που λέει ο γαλλικός ύμνος .

Από την άλλη έχουμε να κάνουμε με ανθρώπους που καταλήγουν σε αυτήν την βαρβαρότητα όχι γιατί η φυλή τους είναι βάρβαρη ή γιατί πιστεύουν στο Κοράνι, αλλά επειδή βιώνουν μια άθλια ύπαρξη , είναι προδομένοι από τις «εθνικές» αστικές τους τάξεις , είναι ανύπαρκτη μια υπολογίσιμη επαναστατική αριστερά. Οδηγούνται έτσι στην πεποίθηση ότι τούτος ο κόσμος δεν πρόκειται να αλλάξει ποτέ.

Για αυτούς η ελπίδα εντοπίζεται μετά θάνατο. Έτσι προσφεύγουν σε επιχειρήσεις αυτοκτονίας, προσφεύγουν στη φωτιά, στο τσεκούρι και τη βία με την οποία τους γαλούχησαν οι κυρίαρχοι τούτου του κόσμου, έχοντας την πεποίθηση ότι αυτός είναι ο δρόμος που οδηγεί στα ουρά του παραδείσου.

Και τι φταίνει οι απλοί άνθρωποι που ζουν στις ιμπεριαλιστικές χώρες, θα ρωτήσει εύλογα κάποιος. Υποθέτω ότι στα μάτια των τζιχαντιστών θεωρούνται υπεύθυνοι και για τους ηγέτες που επιλέγουν και κυρίως για το ότι ιδιαίτερα μέχρι πριν την κρίση, ένα σημαντικό τμήμα τους όπως η εργατική αριστοκρατία, επωφελείται από την εκμετάλλευση που ασκούν οι ιμπεριαλιστικές χώρες στους λαούς των μη αναπτυγμένων χωρών του πλανήτη και ζει στην «ακολασία» .

Οι ηγέτες της Δύσης, αξιοποιώντας τον φόβο που προκαλούν τέτοιες δολοφονικές ενέργειες όπως στο Παρίσι από τη μια αξιώνουν ομοψυχία ενάντια στην τρομοκρατία για την οποία ευθύνονται οι ίδιοι και από την άλλη εντείνουν στο έπακρο τον αυταρχισμό, τον ρατσισμό και την ξενοφοβία, εκτρέφοντας τον νεοφασισμό, για να μας καλέσουν αύριο οι θρασείς να τον αντιμετωπίσουμε από κοινού.

Ακόμη οι ισχυρές χώρες της ΕΕ ειδικά με το κλείσιμο των δικών τους συνόρων, επιφυλάσσουν για την χώρα μας το ρόλο της χωματερής των μεταναστών οι οποίοι είναι βέβαιο ότι όλο και θα αυξάνονται με

τη συνέχιση της ιμπεριαλιστικής επιθετικής πολιτικής.

Η καλύτερη λοιπόν συμπαράσταση σε λαούς, όπως στο γαλλικό, ή στο λιβανέζικο (η αντίστοιχη με το Παρίσι επίθεση στην Βηρυτό δυο μέρες πριν με τους 40 νεκρούς, θάφτηκε και κανείς δεν βρέθηκε να δηλώσει «είμαστε όλοι Λιβανέζοι», ή να περιτυλιχθεί με τη λιβανέζικη σημαία) που πλήττονται από αυτήν την κτηνώδη μορφή τρομοκρατίας, δεν είναι απλώς η καταδίκη της ή η από κοινού αντιμετώπισή της με εκείνους που την έσπειραν ή την προκαλούν προβοκατόρικα. Είναι η εναντίωση όλων των λαών, στη βάση του δυστυχώς πάντα επίκαιρου συνθήματος «ένας είναι ο εχθρός, ο ιμπεριαλισμός», που εν προκειμένω σημαίνει εναντίωση στις ΗΠΑ, και στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Ευρώπης, εναντίωση στην ιμπεριαλιστική ΕΕ, και το NATO, και όχι εναντίωση αδιακρίτως και ρατσιστικά στους μουσουλμάνους.

Γιώργος Ρούσης

Ομότιμος καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου

Δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα των Συντακτών, 19.11.2015